

การใช้แบบฝึกพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
กลุ่มเครือข่ายโรงเรียนทุ่งผึ้ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต 3
Practice Usage for Developing Writing Spelling Skills for Prathomsuksa 5
Students at Thungphung Sub-district School Network,
the Lampang Office of Basic Education Service Area 3

สาวิตรี วรพิทย์เบญจา¹

ยุพิน จันทรเรือง²

อัญชลี เท่งตระกูล³

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง “การใช้แบบฝึกพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มเครือข่ายโรงเรียนทุ่งผึ้ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต 3” มีวัตถุประสงค์เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มเครือข่ายโรงเรียนทุ่งผึ้ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต 3 ตามเกณฑ์ 80/80 และศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มเครือข่ายโรงเรียนทุ่งผึ้ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต 3 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแจ้คอนวิทยา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ จำนวน 6 เรื่อง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนสะกดคำ ดำเนินการเก็บข้อมูลโดย ทำการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิภาพโดยใช้สูตร E1/E2 วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์โดยการหาความแตกต่างของคะแนนผลสัมฤทธิ์ด้วยค่าสถิติทดสอบ t-test

ผลการวิจัย พบว่า แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มเครือข่ายโรงเรียนทุ่งผึ้ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.83/89.63 ถือว่าแบบฝึกการเขียนสะกดคำที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (80/80) และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนที่ใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มเครือข่ายโรงเรียนทุ่งผึ้ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต 3 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 ที่ทางโรงเรียนกำหนดไว้ โดยมีคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 89.33

คำสำคัญ: การเขียนสะกดคำ แบบฝึก

¹ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย email: sawitree@jaekorn.ac.th

² คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

³ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

Abstract

The research “Practice Usage for Developing Writing Spelling Skills for Prathomsuksa 5 Students at Thungphung Sub-district School Network, the Lampang Office of Basic Education Service Area 3” purpose to find the efficiency of the spelling practice for Prathomsuksa 5 students, of Thungphung Sub-district School Network the Office of Lampang Primary Education Area 3, according to the 80/80 criterion, and study the learning achievement of the students learn with the practice exercises writing spelling skills development for Prathomsuksa 5 students of ThungPheung School Network Group the Office of Lampang Elementary Education Area 3, the samples were Prathomsuksa 5 of Jaekornwittaya School, 30 students, 2nd semester, academic year 2016. Tools used for data collection include: six lessons of the practice writing spelling skills development, Achievement test, a lesson plan for learning to write spelling. Carry out data collection is done by pre-test and post-test. Analysis of performance data using the E1 / E2 formula. Find the progress of the achievement score with statistics values.

The results of the research revealed that; practice usage for developing writing spelling skills for Prathomsuksa 5 students of Thungpheung School Network Group the Office of Lampang Elementary Education Area 3 of the researcher created were as efficient as 85.83/89.63. Show that Practice writing spelling skills is more effective than the set criteria (80/80). And learning achievement after learning of students practice usage for writing spelling skills development for Prathomsuksa 5 students of Thungpheung School Network Group the Office of Lampang Elementary Education Area 3 are 80% higher than the school criteria with an average score accounted for 89.33%.

Keywords: Writing spelling skills, Practice

บทนำ

ภาษาไทยเป็นมรดกอันล้ำค่าทางวัฒนธรรมที่ก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนให้มีความเป็นไทย ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารให้มีประสิทธิภาพเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพของตนให้มีความมั่นคงยิ่งขึ้น นอกจากนี้ภาษายังเป็นสื่อที่แสดงถึงวัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาของบรรพบุรุษอีกด้วย ภาษาไทยจึงเป็นสมบัติของชาติที่ควรแก่การเรียนรู้เพื่ออนุรักษ์ สืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป ดังที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชทรงมีพระราชดำรัสในที่ประชุมของชุมนุมภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ถึงความสำคัญของภาษาไทย

ไว้ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ. กรมวิชาการ, 2539 : 78)

ประเทศไทยนั้นมีภาษาของเราเอง ซึ่งต้องหวงแหน ประเทศใกล้เคียงของเรา หลายประเทศมีภาษาของตนเองแต่เขาไม่แข็งแรง เขาต้องพยายามหาหนทางที่จะสร้างภาษาของตนเองไว้ให้มั่นคง เราโชคดีที่มีภาษาของตนเองมาแต่โบราณกาล ซึ่งสมควรอย่างยิ่งที่ต้องรักษาไว้ ปัญหาเฉพาะด้านในการรักษาภาษานี้มีหลายประการ อย่างหนึ่งต้องรักษาให้บริสุทธิ์ในทางการเขียน คือ เขียนให้ถูกต้องชัดเจน อีกอย่างหนึ่งต้องรักษาให้บริสุทธิ์ในวิธี หมายความว่า ใช้คำมาเขียนให้ถูกต้องชัดเจน ซึ่งนับเป็นปัญหาที่สำคัญ ปัญหาที่สามคือ ความร่ำรวยในคำของภาษาไทยที่พวกเราเห็นว่าไม่ร่ำรวยพอจึงต้องมีการบัญญัติศัพท์ใหม่มาใช้

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2545 มุ่งเน้นให้การจัดการศึกษานั้นเพื่อพัฒนาคนให้มีความสมดุลโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ กระทรวงศึกษาธิการจึงให้ใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่มีจุดประสงค์เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีคุณภาพชีวิตที่ดี เพื่อให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายและมาตรฐานการเรียนรู้ กระทรวงศึกษาธิการจึงกำหนดสาระการเรียนรู้ซึ่งประกอบด้วยองค์ความรู้ ทักษะ หรือกระบวนการเรียนรู้เป็น 8 กลุ่มสาระ ซึ่งสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นสาระหลักกลุ่มแรกที่ใช้เป็นหลักในการจัดการเรียนรู้ที่บังคับให้ทุกระดับชั้นต้องศึกษาเพื่อสร้างทักษะและพื้นฐานการคิดและเป็นกลุ่ยพหุในการแก้ปัญหาวิกฤติของชาติ ซึ่งในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยนั้นมีมาตรฐานและสาระการเรียนรู้ประกอบด้วย การอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด หลักการใช้ภาษาไทย วรรณคดีและวรรณกรรม

สาระการเรียนรู้และมาตรฐานของกลุ่มสาระภาษาไทยนั้นทุกสาระมีความสำคัญทั้งสิ้น โดยเฉพาะการเขียนเป็นทักษะการสื่อสารที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากการเขียนเป็นเครื่องแสดงถึงความก้าวหน้าของมนุษย์ในด้านต่าง ๆ ดังที่ รสริน ดิษฐบรรจง (2552 : 2) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนว่า การเขียนมีความสำคัญมากทั้งต่อตัวผู้ส่งสารและผู้รับสาร เป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสาร ทำให้การส่งสารสัมฤทธิ์ผล สอดคล้องกับ จุมพิต ศรีวัฒนพงศ์ (2547 : 10) กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนไว้ว่า การเขียนเป็นเครื่องมือที่ใช้สำหรับสื่อสารทั้งในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต โดยเป็นสื่อกลางที่ช่วยนำเสนอข้อมูลให้ผู้อ่านได้รับทราบถึงสิ่งที่ผู้เขียนต้องการนำเสนอ เป็นการแสดงให้เห็นความรู้และสติปัญญาของผู้เขียน และช่วยแสดงให้เห็นถึงตัวตนของผู้เขียนอีกด้วย

ความถูกต้องของการเขียนเป็นทักษะเบื้องต้นอันเป็นพื้นฐานของการเขียน เพราะการเขียนจะมีประสิทธิภาพมากที่สุดก็ต่อเมื่อสัญลักษณ์ที่ถ่ายทอดออกมานั้นถูกต้องชัดเจนการเขียนสะกดคำจึงเป็นเรื่องสำคัญที่ควรระมัดระวังในการใช้ภาษาเพราะการสะกดคำผิดความหมายของคำก็ผิดไปด้วย การเขียนสะกดคำจึงเป็นทักษะที่จำเป็นต่อการวางรากฐานในการเขียน ดังที่ กำชัย ทองหล่อ (2552 : 160) ได้กล่าวว่า ภาษาจะให้เข้าใจความหมายกันได้ต้องกำหนดตัวอักษรเป็นหลัก เพราะตัวอักษรเป็นเครื่องหมายแทนคำพูด ดังนั้นการเขียนสะกดคำจึงนับว่าเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งในการใช้ภาษา ถ้าเขียนสะกดคำผิดความหมายก็จะแปรเปลี่ยนไปหรืออาจจะไม่มีความหมายเลยก็ได้ นอกจากนี้ วรรณิ โสมประยูร (2544 : 489) ได้กล่าวว่า การเขียนสะกดคำเป็นรากฐานที่สำคัญของการเขียน ซึ่งผู้เขียนจำเป็นต้องรู้หลักต่าง ๆ เพื่อช่วยให้สามารถเขียนสะกดคำได้ถูกต้องและทำให้การสื่อความหมายมีประสิทธิภาพ

จากการศึกษาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และบันทึกหลังการสอน พบว่า นักเรียนมีปัญหาด้านการเขียน คือ การเขียนสะกดคำผิด ใช้คำไม่เหมาะสม เรียบเรียงประโยคไม่ถูกต้อง และมักจะเขียนเป็นภาษาพูด ทำให้เกิดปัญหาในการสื่อสาร ซึ่งเป็นปัญหาที่ควรได้รับการปรับปรุงแก้ไขเพราะหากละเลยข้อบกพร่องเหล่านี้ไปก็อาจทำให้นักเรียนผิดไปตลอด และในการปรับปรุงพัฒนานั้นต้องอาศัยความร่วมมือทั้งครูผู้สอนและนักเรียน การแก้ปัญหการเขียนของนักเรียนเป็นสิ่งที่ต้องฝึกฝนอยู่เสมอเพื่อให้นักเรียนเกิดความชำนาญและสามารถเขียนสื่อสารได้อย่างเหมาะสม ดังที่ ดวงใจ ไทยอุบล (2552 : 17) ได้กล่าวถึงหลักการพัฒนาการเขียนไว้ว่า ทักษะการเขียนเกิดจากการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ ต้องใช้เวลาฝึกนานพอสมควรจึงจะเกิดความชำนาญและต้องฝึกให้ถูกวิธีและถูกหลักเกณฑ์โดยจะต้องสะกดคำได้ถูก เรียงถ้อยคำให้สื่อความหมายได้ชัดเจนและรู้จักแบ่งวรรคตอนให้ถูกต้อง

กลุ่มเครือข่ายโรงเรียนทุ่งผึ้ง อำเภอแจ้ห่ม จังหวัดลำปาง เป็นกลุ่มโรงเรียนที่มีความหลากหลายของนักเรียน ทั้งนักเรียนที่เป็นชนเผ่า นักเรียนที่มีพ่อหรือแม่เป็นชนเผ่า และนักเรียนพื้นราบ ซึ่งจากประสบการณ์สอนของผู้นี้พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่จะมีปัญหาในการออกเสียงไม่ชัดจึงส่งผลต่อการเขียนสะกดคำ เนื่องจากนักเรียนจะเขียนตามเสียงที่พูด และการเรียบเรียงภาษาในประโยคไม่ถูกต้องเมื่อสอบถามครูผู้สอนภาษาไทยในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนทุ่งผึ้ง พบว่า นักเรียนที่เขียนสะกดคำผิดนั้นมีสาเหตุมาจากนักเรียนมีทักษะทางภาษาค่อนข้างต่ำ พื้นฐานความรู้ทางด้านการเขียนยังไม่ดีพอ นักเรียนไม่ได้รับการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง และครูไม่มีสื่อที่เหมาะสมกับนักเรียนและสามารถดึงดูดความสนใจของนักเรียน

จากปัญหาดังกล่าว การที่ผู้เรียนจะเกิดทักษะการเขียนสะกดคำนั้น นอกจากผู้เรียนต้องได้รับการฝึกฝนแล้ว การจัดการเรียนรู้ของครูก็จำเป็นต้องพัฒนาด้วยเช่นกัน ครูต้องใช้รูปแบบการสอนที่หลากหลายและเลือกใช้สื่อเป็นองค์ประกอบสำคัญในการพัฒนาทักษะทางภาษา ซึ่งจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ พบว่า รูปแบบของกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาทักษะของนักเรียนได้ คือ การสอนโดยใช้แบบฝึก (อรอุมา ตั้งพัฒนาสมบูรณ์, 2546 : 4) เพราะแบบฝึกสามารถลดภาระของครู แต่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพ การเรียนรู้ การที่ครูสร้างและนำแบบฝึกไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนต้องมีความเหมาะสมกับระดับ วัย ความรู้ ความสามารถของผู้เรียน โดยมีคำชี้แจงสั้น ๆ ที่ทำให้เข้าใจง่ายขึ้น สามารถใช้เวลาได้เหมาะสม น่าสนใจ ทำให้การเขียนมีความสมบูรณ์ขึ้น คือ ได้สนองความสนใจและความสามารถของผู้เรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนอย่างเต็มที่ เป็นการคำนึงถึงพัฒนาการและวุฒิภาวะของผู้เรียน และช่วยในเรื่องของความแตกต่างระหว่างบุคคลเพราะผู้เรียนมีความสามารถแตกต่างกัน สอดคล้องกับ ขนิษฐา แสงภักดี (2540 : 10) ได้กล่าวไว้ว่า แบบฝึกคือสื่อการเรียนการสอนที่สร้างขึ้นเพื่อพัฒนาและเสริมสร้างทักษะต่าง ๆ ให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ สามารถนำความรู้ไปใช้ได้อย่างถูกต้อง แบบฝึกมีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาการเรียนการสอนทุกวิชา โดยเฉพาะการฝึกทักษะทางภาษาในทุก ๆ ด้าน เป็นเครื่องช่วยให้เกิดการเรียนรู้ เกิดแรงจูงใจและสามารถตรวจสอบผลการเรียน ทำให้ทราบความก้าวหน้าและข้อบกพร่องอันส่งผลต่อทัศนคติและประสิทธิภาพในการเรียนรู้ได้อย่างดี นอกจากนี้ ชานูชัย อาจิณสมาจาร (2540 : 34) ได้กล่าวว่า แบบฝึกที่ดีนั้นจะต้องเป็นบทเรียนที่เรียนมาแล้ว เหมาะสมกับวัยของนักเรียน มีคำสั่ง คำอธิบาย มีรูปแบบที่น่าสนใจและมีกิจกรรมหลาย ๆ แบบ เช่นเดียวกับ วันเพ็ญ คุณพิริยะทวี

(2548 : 59) กล่าวว่า คำอธิบายต้องชัดเจน เป็นแบบฝึกหัดสั้น ๆ ใช้เวลาฝึกไม่นานเกินไป แบบฝึกหัดมีหลายรูปแบบ คำศัพท์ที่ใช้ฝึกฝนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ เนื่องจากปัจจุบันนี้ผู้วิจัยเห็นว่าการใช้ภาษาเขียนในการสื่อสารถูกละเลย ละเว้น ไม่ได้รับการเอาใจใส่จากสังคม ด้วยความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่พัฒนาไปอย่างรวดเร็วและการไม่ตระหนักถึงความสำคัญของการเขียนส่งผลให้การเขียนคำไม่ถูกต้องและไม่มีกรแก้ไข ในฐานะที่ผู้วิจัยเป็นครูผู้รับผิดชอบกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยได้ตระหนักถึงความจำเป็นในการเขียนให้ถูกต้อง จึงสนใจที่จะแก้ปัญหาการเขียนสะกดคำของนักเรียนโดยสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนทุ่งผึ้ง อำเภอแจ้ห่ม จังหวัดลำปาง ขึ้น เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำให้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังช่วยให้ครูมีสื่อในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้กับผู้เรียนและเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างแบบฝึกทักษะและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มเครือข่ายโรงเรียนทุ่งผึ้ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต 3 ตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มเครือข่ายโรงเรียนทุ่งผึ้ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต 3

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ผู้วิจัยได้สร้างได้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มเครือข่ายโรงเรียนทุ่งผึ้ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต 3 ที่มีประสิทธิภาพ ใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการฝึกการเขียนสะกดคำของนักเรียน
2. นักเรียนกลุ่มเป้าหมายได้พัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำให้มีความถูกต้องมากขึ้น ซึ่งเป็นพื้นฐานในการเขียนสื่อสารและการเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ
3. ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยสามารถนำแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำไปปรับใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อช่วยแก้ปัญหาและพัฒนาความสามารถในการเขียนของผู้เรียน

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มเครือข่ายโรงเรียนทุ่งผึ้ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต 3 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 132 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนแจ้คอนวิทยา กลุ่มเครือข่ายโรงเรียนทุ่งผึ้ง อำเภอแจ้ห่ม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต 3 จำนวน 30 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ด้วยการสุ่มอย่างง่าย แบบการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Random Sampling)

ตัวแปรต้น ได้แก่ การใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มเครือข่ายโรงเรียนทุ่งผึ้ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต 3

ตัวแปรตาม ได้แก่ ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มเครือข่ายโรงเรียนทุ่งผึ้ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต 3

ระยะเวลาในการศึกษา ใช้แบบฝึกกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแจ้คอนวิทยา ตำบลทุ่งผึ้ง อำเภอแจ้ห่ม จังหวัดลำปาง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ในช่วงเวลาปกติของการเรียนตามตารางเรียน มีทั้งหมด 6 แบบฝึก และ 6 แผนการจัดการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง คือ 6 สัปดาห์

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำไปสอบก่อน (Pre-test) 1 วัน ก่อนสอนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กับนักเรียนโรงเรียนแจ้คอนวิทยา กลุ่มเครือข่ายโรงเรียนทุ่งผึ้ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต 3 ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน ตรวจให้คะแนนแล้วเก็บข้อมูลไว้เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับการเปรียบเทียบคะแนนหลังเรียน
2. ผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามแผนการจัดการเรียนรู้และใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 ใช้เวลาในการสอนแผนการจัดการเรียนรู้แผนละ 2 ชั่วโมง เป็นเวลา 12 ชั่วโมง
3. ผู้วิจัยชี้แจงให้นักเรียนทราบจุดประสงค์การเรียนรู้ของแต่ละแบบฝึกก่อนดำเนินการทดลองซึ่งในแต่ละแบบฝึกทักษะมีกิจกรรมย่อย 4 กิจกรรม
4. ดำเนินการทดลองตามแผนจัดการเรียนรู้ที่สอนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ แต่ละแบบฝึกที่ออกแบบไว้โดยให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ จำนวน 6 แบบฝึก ใช้สอนแบบฝึกทักษะละ 2 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง เมื่อใช้แต่ละแบบฝึกทักษะเสร็จแล้วตรวจคะแนนแบบฝึกทักษะทุกแบบฝึกเพื่อนำคะแนนมาคำนวณทางสถิติ
5. ผู้วิจัยได้ทดสอบหลังเรียน (Post-test) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างอีกครั้งเมื่อสิ้นสุดการทดลองด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน ตรวจให้คะแนนแล้วบันทึกผลไว้
6. ผู้วิจัยนำผลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ

การเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มเครือข่ายโรงเรียนทุ่งผึ้ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลำปาง เขต 3 โดยใช้สูตร E1/E2 และวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนสะกดคำระหว่างก่อนกับหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มเครือข่ายโรงเรียนทุ่งผึ้ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปางเขต 3 ด้วยสถิติ t-test

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มเครือข่ายโรงเรียนทุ่งผึ้ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต 3 พบว่า แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มเครือข่ายโรงเรียนทุ่งผึ้ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต 3 มีประสิทธิภาพโดยรวมเท่ากับ 85.83/89.63 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 ที่กำหนดไว้ สามารถใช้กับนักเรียนแล้วส่งผลให้นักเรียนเขียนคำได้ถูกต้อง มีความสนุกสนานในการเรียน
2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนสะกดคำ ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มเครือข่ายโรงเรียนทุ่งผึ้ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต 3 หลังการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ พบว่า มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคะแนนเฉลี่ย คิดเป็นร้อยละ 89.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 ที่ทางโรงเรียนกำหนด และคะแนนที่ (t-test) เท่ากับ 20.17 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำระหว่างเรียนกับหลังเรียนมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อนักเรียนสามารถเขียนคำได้ถูกต้อง การเขียนอธิบายในการทดสอบต่าง ๆ จึงดีขึ้น ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาอื่น ๆ ของนักเรียนให้สูงขึ้นด้วย

การอภิปรายผล

1. ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มเครือข่ายโรงเรียนทุ่งผึ้ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต 3 มีประสิทธิภาพโดยรวม เท่ากับ 85.83/89.63 หมายความว่า นักเรียนทำคะแนนระหว่างเรียนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 85.83 และคะแนนจากการทดสอบหลังเรียนเฉลี่ย 89.63 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากการสร้างแบบฝึกทักษะดังกล่าวผู้วิจัยได้สร้างขึ้นตามหลักการสร้างที่มีการวางแผนและผ่านกระบวนการขั้นตอนการสร้างอย่างเป็นระบบ กล่าวคือ ใช้หลักการทฤษฎี เอกสารหลักสูตร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาสร้างแบบฝึกทักษะให้มีประสิทธิภาพ ได้รับการตรวจสอบแก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผ่านการนำไปทดลองใช้เพื่อหาประสิทธิภาพและปรับปรุงแก้ไขให้มีความเหมาะสมก่อนที่จะนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ทำให้ได้แบบฝึกทักษะที่มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับวัยของผู้เรียน ตรงตามจุดประสงค์ เนื้อหา ขั้นตอนการเรียนรู้ เป็นไปตามลำดับ ใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายและมีเฉลยท้ายกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปปรับปรุงการเรียนรู้ของตนได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ วิลมรตัน สุนทรโรจน์ (2545 : 131) ที่กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดีว่า ต้องมีความเหมาะสมกับระดับวัยหรือความสามารถของนักเรียน มีคำชี้แจงสั้น ๆ ที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจวิธีทำได้ง่าย ใช้เวลาเหมาะสม คือ ไม่นานเกินไป เป็นสิ่งที่น่าสนใจ มีคำสั่งหรือตัวอย่างแบบฝึกที่ไม่ยาวเกินไปและไม่ยากแก่การเข้าใจ มีหลาย

รูปแบบ ใช้สำนวนภาษาที่เข้าใจง่าย ฝึกให้คิดได้เร็วและสนุกสนาน ดังที่ ถวัลย์ มาศจรัส และ คนอื่น ๆ (2546 : 21) ที่กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดีว่า จุดประสงค์ต้องชัดเจน สอดคล้องกับการพัฒนาทักษะตามสาระการเรียนรู้และกระบวนการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ นั้น ใช้ภาษาเหมาะสม มีคำอธิบายที่ชัดเจน ง่ายต่อการปฏิบัติตาม สอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้และความแตกต่างระหว่างบุคคล มีคำตอบและกิจกรรมที่ทำท่ายและสามารถให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อปรับปรุงการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างต่อเนื่อง

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มเครือข่ายโรงเรียนทุ่งผึ้ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต 3 สูงกว่าก่อนเรียน ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะซึ่งเป็นวิธีสอนที่สนุกวิธีหนึ่งที่มีประโยชน์และเป็นเครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากจบเนื้อหาแต่ละเรื่อง ตรงกับแนวคิดของ พิสุทธา อาริราชฤทธิ์ (2550 : 15) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นความสามารถของผู้เรียนในการแสดงออกมาโดยการทำแบบทดสอบให้ถูกต้อง หลังจากได้ผ่านการศึกษากลับทบทวนแล้วถ้าผู้เรียนแสดงออกถึงความสามารถโดยทดสอบแล้วได้คะแนนสูงถือว่าผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ซึ่งความสามารถที่มีของผู้เรียนนี้เป็นผลมาจากการได้ศึกษาเนื้อหาความรู้จากบทเรียน ดังนั้นจึงเป็นการวัดคุณภาพของบทเรียนได้เช่นกัน และเมื่อผู้เรียนได้มีโอกาสตอบสนองต่อสิ่งเร้าด้วยการแสดงออกทางความสามารถ ความเข้าใจในการฝึกที่สอดคล้องกับวัย ความสามารถ และความสนใจของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับกฎการเรียนรู้ของธอร์นไดค์ นั่นคือ กฎแห่งผล เมื่อนักเรียนพอใจในการเรียน การประเมินผลควรกระทำอย่างรวดเร็วหลังจากที่นักเรียนทำเสร็จแล้ว (สุจิต เพียรชอบ และ สายใจ อินทร์พรรย์, 2538 : 52 - 62) จากที่กล่าวมาข้างต้นจึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน เรื่อง การเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มเครือข่ายโรงเรียนทุ่งผึ้ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต 3 สูงกว่าก่อนเรียน ผลการวิจัยครั้งนี้ตรงกับผลการวิจัยของ ฉลวย แสนหล่อคำ (2548 : บทคัดย่อ) ทำการวิจัย เรื่อง การใช้แบบฝึกเสริมทักษะคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลแม่สาย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 โดยผลการวิจัย พบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดไทย ที่สร้างขึ้นสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเกณฑ์ ร้อยละ 80 ที่กำหนดไว้ เช่นเดียวกับ บัณฑิตา แฉงจบ (2545 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนสะกดคำในมาตราตัวสะกดที่มีพยัญชนะใช้หลายตัวสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน สอดคล้องกับ ปาณิสรา สำเนียงเย็น (2555 : 89) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนคำที่มีมาตราตัวสะกดในภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านดอยช้าง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 โดยผลการวิจัย พบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกการเขียนคำมาตราตัวสะกดที่สร้างขึ้นสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนเช่นกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผลการวิจัยในครั้งนี้พบว่า ครูผู้สอนสามารถพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้อย่างหลากหลาย เพื่อช่วยให้การใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำมีประสิทธิภาพมากขึ้น เช่น กิจกรรมกลุ่ม กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน
2. การเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะนั้นควรคำนึงถึงวัยและระดับความสามารถของนักเรียน เนื้อหาในแบบฝึกทักษะแต่ละชุดจึงไม่ควรมากเกินไปเพราะจะทำให้เด็กเกิดความเบื่อหน่าย
3. ครูผู้สอนควรปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ระหว่างการใช้แบบฝึกทักษะ เช่น ความรับผิดชอบ และความซื่อสัตย์ในการตรวจคำตอบจากเฉลย

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรสร้างแบบฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในเรื่องอื่น ๆ เพื่อให้มีการพัฒนาแบบฝึกทักษะในทุกสาระให้มีความหลากหลายขึ้น
2. การสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำนั้นอาจใช้รูปแบบหรือเทคโนโลยีอื่น ๆ เข้ามามีส่วนเสริมให้การจัดการเรียนรู้มีความหลากหลายขึ้น เช่น การใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ บทเรียนออนไลน์ คอมพิวเตอร์ช่วยสอน เป็นต้น

รายการอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ. (2539). บันทึกเสด็จพระราชดำเนินพระราชทานกระแสพระดำริเรื่อง ปัญหาการใช้คำไทยในการประชุมทางวิชาการ ชุมนุมภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม พ.ศ. 2505. *สารสถาบันภาษาไทย*, 4(14), 50-78.
- กำชัย ทองหล่อ. (2552). *หลักภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: อมรการพิมพ์.
- ชนิษฐา แสงภักดี. (2540). *การใช้แบบฝึกพัฒนาทักษะการเขียนสรุปความจากบทร้อยแก้วพัฒนากุลจังหวัดสระบุรี*. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. กรุงเทพฯ.
- จุมพิต ศรีวัฒนพงศ์. (2547). *ผลการสอนเขียนบทความแบบเน้นกระบวนการโดยใช้กลวิธีทางสังคมที่มีต่อความสามารถในการเขียนและทักษะทางสังคมของนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่*. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. เชียงใหม่.
- ฉลวย แสนคำหล่อ. (2548). *การใช้แบบฝึกเสริมทักษะคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลแม่สาย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3*. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย. เชียงราย.
- ชาญชัย อาจิมสมาจาร. (2540). *นวัตกรรมหลักสูตรและการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

- ดวงใจ ไทยอุบล. (2552). ทักษะการเขียนภาษาไทย. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ถวัลย์ มาศจรัส และ คนอื่น ๆ. (2546). นวัตกรรมการศึกษาชุด แบบฝึกหัด - แบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาผู้เรียนและการจัดทำผลงานทางวิชาการอาจารย์ 3 และบุคลากรทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: ธารอักษร.
- บัณฑิตา แจ้งจบ. (2545). การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนสะกดคำในมาตราตัวสะกดที่มีพยัญชนะใช้หลายตัวสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยทักษิณ. สงขลา.
- ปานิสรา สำเนียงเย็น. (2555). การพัฒนาทักษะการเขียนคำที่มีมาตราตัวสะกดในภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านดอยช้าง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย. เชียงราย.
- พิสุทธา อาริราษฎร์. (2550). การพัฒนาซอฟต์แวร์ทางการศึกษา. มหาสารคาม: คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- รสริน ดิษฐบรรจง. (2552). การเขียน. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- วรรณ โสมประยูร. (2544). การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- วันเพ็ญ คุณพิริยะทวี. (2548). การพัฒนาแบบฝึกการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร. กรุงเทพฯ.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2545). การพัฒนาการเรียนการสอนภาควิชาหลักสูตรและการสอน. มหาสารคาม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุจริต เพียรชอบ และ สายใจ อินทร์มรรย. (2538). วิธีการสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- อรอุมา ตั้งพัฒนาสมบูรณ์. (2546). การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนสะกดคำวิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร. กรุงเทพฯ.